

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 8 kron, za pol leta 4 kron, za četrť leta 2 kroni; na Ogrskem in v inozemstvu: Za celo leto 9 kron, za pol leta 4 kron 50 vin. Naročnino je plačati naprej. Posamezne številke se prodajajo po 20 v.

Uredništvo in upravnitvo se nahajata v Ptujju, gledališko poslopje št. 3.

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (insetatov) je za 1/4 strani K 160— za 1/2 strani K 80— za 3/4 strani K 40— za 1/8 strani K 20— za 1/16 strani K 10— za 1/32 strani K 5— za 1/64 strani K 2.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 19.

V Ptujju, v nedeljo dne 12. maja 1918.

XIX. letnik.

Vojna in mir.

Mir z Rumunijo sklenjen. — Nemci zmagujejo na zapadu. — Angleški poraz ob Jordanu. — Veleizdajstvo profesorja Pivka dokazano.

Mirovna pogodba z Rumunsko podpisana.

K.-B. Bukarest, 7. maja. Mirovna pogodba z Rumunsko je bila danes ob 12. uri opoldne v gradu Cotroceni podpisana. Z podpisom je končano obsežno diplomatsko delo, ki je bilo posvečeno miru z Rumunsko, in s tem je tudi prehod iz vojnega v mirovno stanje na našej celej vzhodnej fronti izvršen.

Avstrijsko uradno poročilo od srede.

K.-B. Dunaj, 1. maja. Uradno se danes razglašča:

Živejša bojovna delavnost na južno-zapadni fronti trajala je tudi včeraj po dnevju. Na mnogih mestih se je italijanske poizvedbe preperečilo.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od srede.

K.-B. Berlin, 1. maja. (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročča:

Zapadno bojišče. V Flandriji oživel je ognjeni boj v odsekih Lokerja in Dranouter k večji ljutosti. Sveže v boj vržene francoske sile poskušale so zastonj, vdreti proti Dranouter-ju. Njihov več-

kratni naskok zlomil se je v našem ognju. — Na bojišču obojestranski Somme izvršili smo uspešne poizvedbe. Sunki v sovražne črte južno-zapadno od Noyona in čez Oise-Aisne-kanal pri Varesnesu prinesli so nad 50 vjetih. Z drugih bojišč nič novega.

Vzhod. Finska. V obupnih bojih poskušal je sovražnik naše črte severo-vzhodno od Tavastehus in Lahti predreti. Pod najtežjimi izgubami bil je odbit. Finske čete so trdnjavo Wiborg vzele. — Ukrajina. V Krimu smo Feodozijo brez boja zasedli.

Prvi generalkvartirnojster Ludendorff.

Večerno poročilo.

Na drugih frontah nobeni pomembni dogodki.

* * *

Na bojišču v Flandriji izvršil je sovražnik močne napade proti našim pozicijam pri Langemarku, severno vasi Kemmel in pred vsem šestkrat zaporedoma proti našim črtam zapadno Dranouter, kateri so se vsakikrat pod neizmernimi izgubami brez ostanka odbili. Zopet so morale sveže, v boj vržene francoske čete za ponos An-

glije krvaveti. Ti brezobzirno peljani napadi dokazujejo, kako važne so za nasprotnika tam izgubljene postojanke. Skozi neuspešnost izgubonosnega napada so dovedle le do tega, da so pospešile za nemško vodstvo namerjeno uničenje sovražnih mas. Ker se je že v noči od 29. do 30. in v jutru 30. aprila tri močne sovražne napade proti Dranouter deloma v protinapadu odbilo, vdaril ob pol 11. uri predpoldan nov močni sovražni napad proti našim črtam zapadno od Dranouter-ja, kateri se je v uničujočem ognju že pred nemškimi infanterijskimi pozicijami razpršil. Sledila sta dva nadaljna napada, ki sta se pred nemškimi črtami zlomila.

Avstrijsko uradno poročilo od četrčka.

K.-B. Dunaj, 2. maja. Uradno se danes razglašča:

Nič novega.

Šef generalštaba.

Nemško uradno poročilo od četrčka.

K.-B. Berlin, 2. maja (W.-B.) Iz velikega glavnega stana se poročča:

Zapadno bojišče. Armadne skupine princa Rupprechta in nemškega prestolonaslednika. Na bojnih frontah je položaj nespremenjen. V odseku Kemmel-hriba navišal se je artiljerijski boj. Tudi med Sommo in potokom Luce pri Montdidieru Lassigny in Noyon oživel je večkrat. V ostalem ostala je bojovna delavnost na poizvedovanja omejena. — Armadna skupina vojvode Albrechta. Na lotrinski fronti bila je francoska artiljerija v popoldanskih urah živahna. Majhne sunki sovražnika so bili odbiti.

Vzhod. Ukrajina. Pred Sebastopolom zlomili smo sovražni upor. Mesto je

Smrt. . .

Spisal Karl Linhart.
(Konec.)

Kakor megla se je vleglo Jerneju pred oči. Ne, tega svojega otroka ne sme izgubiti, raje naj Bog njega samega vzame . . .

Ali — proč vse misli, treba delati! Nakopani premog je bil izdelan in Jernej je moral streljati. Šel je k predelavcu in mu to naznanil. Napravilo se je potrebne varščine. Počasi je izbil Jernej luknjo v trdo premogovo steno. Položil je vanjo dinamitno patrono, dal potrebne signale in se pripognil, da zažge žnoro . . . Nekaj ni bilo v redu, kajti ni se hotelo takoj vneti . . . Prižigal in prižigal. Njegove misli pa so bile pri umirajoči Anici. Končno je pričela žnora vendar tleti; gledal je iskrico in pozabil na vse . . . kajti Anica umira doma . . . kdo me bode zutraj poljubil in v šali za lase vlekel in klical: tatek, ljubi tatek, ali si moj . . . Oj Bog, moj edini otrok umira, — in jaz in žena in nikdo mu ne more pomagati, — moj otrok umira . . . to

lice, mehko ko žamet, žrli bodejo požrešni črvi, to telesce, lahko kot pero, nesli bodejo proč in zagreblji . . . In jaz ne bodem imel več otroka; jaz bodem prišel domu in videl tam malega mrliča . . . Tatek, tatek, me morda zdaj kliče, ko jo smrt grabi, in tatek ni pri njej . . . Anica, Anica . . .

Nakrat zdivja Jerneju vsa kri v glavo: Za Boga, zamudil je čas: žnora je že pri koncu in vsak hip mora počti strel — on pa je tukaj, namesto da bi se spravil v varnost — hitro, hitro, morda je še mogoče. En korak napravi, dva, — ali strel že počti, skale letijo, obupni klic zadoni po jami, luč ugasne . . .

Prestrašena in vendar polna upanja zrè Jernejova žena na zdravnika, ki je ravnokar dospel, da si ogleda otroka. Dolgo časa je preiskaval sivolasi gospod Anico, ji potipal žilo in izpraševal mater. Otrok je spal mirno, čeprav še malo hripavo, je dihal: bil je kakor angelj in celo lahki smehlaj je olepšal nežno njegovo lice.

Zdravnik se obrne k ženi in ji zašepeta: „Zahvalite Boga, kajti Vaša Anica je rešena; težka bolezen je premagana; tako je, kakor da bi se zgodil čudež, ali v par tednih bode Anica zopet okoli skakala.“

Uboga žena bi najraje pred zdravnika pokleknila. Toraj rešena, — njena Anica ne bode umrla! Hvala ti, večni Bog . . . in v neskončni sreči je stisnila roke ter jokala, jokala od veselja, jokala vroče, svitle solze.

Nakrat se začujejo po stopnicah trdi koraki. Za Boga, kaj je? Nekdo potrka na vrata. Tiho otvori žena. Sosed vstopi.

„Kaj je?“ — „Prinesli smo ti tvojega moža!“ — Ledeni mraz prešine nesrečno žensko. — „Prinesli? Kako? — Prinesli, ker ga je v jami ubilo“ . . .

Položili so mrliča na tla edine rudarske sobe. Ropot je predramil od smrti rešenega otroka. Z velikimi žalostnimi očmi je pogledala Anica na mrliča. In s tihim glasom je vprašala: „Tatek, ljubi tatek, ali spiš?“

Smrt pa je izginila na nevidnih krilah iz revne sobice . . .